

Arife Destan

– Kadir Koca · 18 Haziran 2020

ARİF'E DESTAN

Perişanım dostlarım, tuz buz oldum, dağıldım;
Böyle derin acının, imgede tarifi yok!
Dertlerime çobandı, sürüsüne ağıldım;
Ben yaşlı yerimdeyim, gönlümün Arif'i yok!

Bir dert daha ekledi, göçüp dertler üstüne;
Sanki kırık bir sevda, kanatıyor yokluğu
Mukayese eyledim, yitik fertler üstüne;
Cümlesinden bir sızı, Arif'immin okluğu

Yalnızlık timsahları, dalarken akın akın;
Şiiri bolca yaz der, aman ha içme sakın!
Şartsız, şurtsuz sırdaşım, telefon kadar yakın;
Ey!Kemiren kederler, topunuz kına yakın(!)

Üç telefon zinciri, toplanırdık beş adam;
Gökten yağmur yerine, taş yağsa ayıramaz.
Hele üçlü bankoya bir defa olmaz madam(!)
Dedesini çıkıp gelse, oyunda kayıramaz.

Yanık bir Türkü siner, kahvenin dört köşesi;
Dilden dile akışır, Yozgat'ın sürmelisi
Şeytanı tüymüş ise, uçan bir kuş neşesi;
Kime "tomtoş" diyecek, karenin tek şüphesi

Kimsecikler anlamaz, zaman mı su mu akan?
İmrenirdi dostluğa, yan masalardan bakan
Şeş kaza ikilerse, kan çıkar sanırsın kan;
Oyun hele bir sürsün, kevgire döner yıkan

Öfkesini severiz, açıkça gülemeyiz;
İnsafına bağlıdır, kaç taşı kıracağı
Yancı ölü balıktır, bol şanslar dilemeyiz;
Aman ha üçlemesin, kesindir ıracağı

Hesap dörde bölünür, tam tamı kardeş payı;
Kardeşten kardeşlere, tek kuruş geçmez haram
Ayak üstü sorarlar, kimler yedi sopayı?
İtiraf ederdim ki, bankoyla bozuk aram

Muhabbet bölemedi, sinsi, mel'un korona;
On üçten on yediye, o mekanda buluştuk.
Haşa ki Azrail'in, dostluk gitti zoruna(!)
Gözler kan çanağıydı, mezarlığa doluştuk.

Bir yiğit adam yatar, Atça kabristanında;
Bedeni çürüse de, hasreti dinmeyecek.
Ve...melekler raks etsin, gamze gülistanında;
Tebessümün can kardeş, yadımdan inmeyecek.

Hayata veda eden, adam oğluydu eğer;
Dostunu bir yana koy, mert düşman dahi över.
Fani olan ömrümde, kıymet biçtiğim değer;
Kaydı gitti Allah'ım, ebedi alemde ver.
Kadir KOCA-17.06.2020